

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
9:00	7:19	בית שמש
9:01	7:08	בני ברק
9:00	7:26	חיפה
9:01	7:22	טבריה
8:59	7:19	יבנאל
8:53	6:59	ירושלים
8:58	7:10	מודיעין עילית
8:59	7:17	צפת
9:01	7:17	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 14, גליון 38 (706)

פרשת בהעלותך, י"ח סיון, שנת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק ב'

שיעורים כסדרן: נ"ך: יחזקאל מ'-מ"א | בבלי: שבועות מ"ד | ירושלמי: יבמות ע"ג | תוספתא: בבא קמא ו' | רמב"ם: רוצח ושמירת הנפש י"א

מוהרא"ש מספר

הדרך להצלחה

"שיהיה במזל ובהצלחה", זה ברכה שכל אחד מאחל לעצמו לשמע בכל מצב בחיים. כך הקדוש ברוך הוא הכניס בטבעו של האדם; כל אחד רוצה להצליח, כל אחד רוצה להתעלות, כל אחד רוצה להשיג את המטרות שלו בחיים, אבל לא תמיד דברים הולכים כמו שרוצים, כמו שתארנו לעצמנו שזה ילך, כל הזמן יש מכשולים בדרך, דברים מסתבכים באמצע, הם לא הולכים כמתכנן; כל אחד מחפש את הדרך להצלחה, שדברים ילכו בקלות, כל אחד מחפש את המפתח למזל הטוב; איך אפשר להשיג את זה?

השלב הראשון בסלם ההצלחה הוא שאדם ימסר עצמו לגמרי אליו יתברך, ויכניס בדעתו, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן הכל משגח ממנו יתברך בעצמו, עד שאמרו

<<<<

מילה של התחזקות

בחג השבועות היתה חתונה נפלאה, עם ישראל התחתנו עם התורה, עכשו צריכים לעבוד על השלום בית, שיקבעו זמן בכל יום שיהיה קשר ביניהם; ללמוד שיעורים בסדרן ולבוא לבית הפנסת להתפלל במנין שלוש פעמים ביום.

תדבר יפה אל אשתך, אל תפגע בה, ואם היא אמרה לך מילה חריפה - תשתק ותקבל את זה בתור כפרת עוונות, כי אם פוגעים באשה, מכאיבים לה - משלמים בענש קשה מאוד. (עצתו אמונה נשא תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

וענו ה' עליהם יומם בנסעם מן המחנה. רבינו ז"ל אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קצ"ח), כשאדם צועק אל השם יתברך, אומרים לו לנסע, כפי שהפסוק אומר (שמות י"ד, ט"ו) מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ונסעו. בקריעת ים סוף היהודים עמדו לפני הים אובדי עצות ומלאי פחד, המצריים רדפו אחריהם מאחוריהם, חיות רעות נהמו משני הצדדים במדבר, ומלפניהם ים גדול, הם לא ראו דרך לצאת מהתסבוכת, אבל הקדוש ברוך הוא צוה להם להתקדם הלאה, להכנס לתוך המים, ואז הקדוש ברוך הוא קרע להם את הים, הם עברו ביבשה, והם נצלו.

כך זה גם אצל האדם, כשהוא נמצא במצב קשה, הוא מוצא עצמו בתוך תסבכת והוא לא רואה שום דרך לצאת מזה, הוא צועק אל השם שיעזר לו, אומרים לו "תמשיך הלאה", אל תשבר ואל תתיאש, תשתדל להמשיך בחיים שלך, תנסה כמה ואיך שאתה יכול, ותראה איך הקדוש ברוך הוא יעזר לך להחלץ מכל הבעיות והצרות שלך.

אסור להשאיר תקוע בצרות והבעיות, אסור להשבר ולהתיאש מהחיים, תמיד יש דרך לצאת, אפילו כשלא רואים זאת בעינים, צריכים להתחזק להמשיך ללכת הלאה, לא לעצר משום דבר. הצדיק הקדוש מהר"ש מליובאוויטש זי"ע היה אומר: "שהעולם אומרים שצריכים ללכת בהתחלה בדרך מכסה ומהצד, ואם לא מועיל, אזי הולכים בדרך פתוח ומלמעלה, ואני אומר לכתחלה אריבער", שכבר בהתחלה צריכים ללכת בריש גלי ובכח גדול", כלומר שאי אפשר לעצר משום מכשולות בדרך, הולכים בכח, ומתגברים על כל המכשולות.

זה מרמז בפסוק, וענו ה' עליהם יומם, מתי יהודי זוכה שהשכינה תשרה עליו, שהוא ירגיש את הקדוש ברוך הוא והכל ילך לו טוב, בנסעם מן המחנה, כשהוא מוכן להמשיך הלאה, שום דבר לא יכול לעצר אותו מדרכו, הוא הולך קדימה בכל הכח כמה ואיך שהוא יכול, וכך הוא מגיע לכל הדברים היפים בחיים. יש מכתב שרבונו כתב לאחיו רבי יחיאל, מכתב מדהים, כל אחד יכול להוציא מהמכתב הזה התחזקות, רבונו כותב לו (חיי מוה"ר, סימן קסה):

"הגיעני מכתבו פה זאסלאב, והיה לי צער גדול מזה איך מלאו לבם האנשים הרשעים האלה והעזו פניהם כל כך נגדך, ותמה אני איך לא נמצא טוב לעמת רע כנגדם לבער הרע? איך יכול להיות שאין אנשים שיגנו עליך?

אהובי אחי נפשי ולבבי, אל תירא ואל תחת מפניהם, רק חזק ואמץ בתורה וביראת ה' כל היום, כמדבר בין שנינו, וזכות אבותיך מסייעתך, כי כל זה לגדל אותך ולהרבות כבודך ולגדל שכלך, כי כל מה שאתה עובר זה רק לטובתך, לקרב אותך אל השם יתברך, כי כמו שאי אפשר לכל מיני זרעונים לבוא לתכלית גדולם אלא עד שנותנין מתחלה הגרעין בעפר ואחר כך הגרעין נתבלה ואחר בלותו יפרח ויציע ונעשה אילן גדול, כן הדבר הזה שעל ידי זה שמשפילין אותך עד עפר, על ידי זה תתגדל ותציע ותפרח בעולם, אלו היו יודעין אלו הרשעים מזה, בודאי לא היו מבזין אותך, כי כל פונתם לרע".

(תוך הנחל בהעלותך תשס"ג - עצתו אמונה ויקרא תשפ"ה)

הַיְצֵר הָרַע בּוֹעֵר בִּי

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרַךְ

יום ה' פִּרְשֶׁת נְשָׂא, ט' סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכָבוֹד ... נִרְוֵי יְאִיר

בוֹעֵרֶת אֵשׁ בְּרוּחַב, הַמָּצֵב כָּל כָּךְ נוֹרָא, אִי אֶפְשָׁר לִלְכֹּת בְּרוּחַב מְרֹבב הַפְּרִיצוֹת, צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם לֹא לְהַכְשִׁל. הַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ מִסָּאטְמֵעַר זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמַר: "בְּיָמֵינוּ כְּשֶׁהוֹלְכִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם שֶׁיַּחֲזִרוּ הַבֵּיתָה אוֹתוֹ יְהוּדִי, לֹא חֶלֶשׁ יוֹתֵר, מְרֹבב הַנְּסִיוֹנוֹת הַגְּדוֹלִים".

צְרִיכִים לְצַעֲוֹק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר לִי, תַצִּיל אוֹתִי, שְׂאוּכַל לְשִׁמּוֹר אֶת עֵינִי, שִׁיְהִיו לִי עֵינַיִם טְהוֹרוֹת, עֵינַיִם זְכוּת, עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵין לִי אֶת הַפּוֹחוֹת לָזֶה, יֵשׁ בִּי כְּזֹאת אֵשׁ, הַיְצֵר הָרַע בּוֹעֵר בִּי, אֲנִי מִרְגִּישׁ שְׂאִין לִי בַּחֲרִירָה, תַצִּיל אוֹתִי"; כָּךְ תַצַּעַק יוֹם יוֹם אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

גַּם תִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, בֹּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְתַקְפִּיד עַל מִנְיָן. חֻכְמֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (בְּרֻכּוֹת ז' ע"ב; תַעֲנִית ח' ע"א), כְּשֶׁמִּתְפַּלְלִים בְּמִנְיָן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת אֶפִּילוּ שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל כְּמוֹ שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל. בֹּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּדֶרֶךְ אֲרָץ, בֹּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת כְּשֶׁאַתָּה לְבוּשׁ בַּחֲלִיפָה וְכוּבֵעַ, וְאַל תִּדְבֹּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַצִּלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

(עֲצָתוֹ אֲמוּנָה נְשָׂא תַשְׁפ"ה)

חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֵלָא אִם כֹּן מִכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה, וְאָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת נ"ח): אֶפִּילוּ רִישׁ גְּרִיגִיתָא מִן שְׁמַיָּא מִנּוּ לָהּ, אֶפִּילוּ מִי שְׁמַמְנָה עַל הַזְּבָלִים וְעַל הַבִּיּוּבִים, שֶׁהִיא מִשְׁרָה קְטַנָּה, גַּם זֶה מִתְמַנֶּה עַל יָדוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְאָמְרוּ (יוֹמָא ל"ח): בְּשִׁמְךָ יִקְרָאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוּכָן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בַּחֲבֵרְתָּהּ, אֵל תִּפְחַד פֶּן וְאוּלִי מִיִּשְׁהוּ יִכּוֹל לְקַחַת דְּבַר הַשִּׁיף לָךְ, כִּי אֵתָּה יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר הַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְמָה שְׂמִיעֵד לָךְ לֹא תוּכַל שׁוּם בְּרִיָּה לַעֲשֹׂת.

וַיִּדְעוּתֵּן אֵלֵינוּ הֵן "הַדְּרָךְ לְהַצִּלְחָה" לְהַצִּלִּיחַ בַּחֲיִיו, כִּי כָל אִי הַהַצִּלְחָה שֶׁל הָאָדָם הִיא רַק מִפְּנֵי שְׁנַעֲתָתָ לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵין אֲמוּנָתוֹ שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר עַל־יְדִידָהּ נוֹפֵל וְנִכְנָס בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת, וּמִתְבַּלְבֵּל מְאֹד, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁכָּל אֶחָד יִכּוֹל לְקַחַת דְּבַר הַשִּׁיף לוֹ, אוֹ דְּבַר הַמִּיעֵד לוֹ, וּמִזֶּה בָּאִים לוֹ כָּל הַפְּחָדִים הַיְתָרִים, וְכֵן גְּדֵל חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְעִגְמַת הַנֶּפֶשׁ, וְנַעֲשֶׂה בְּאַמְתָּ רַע מְזֵל (שְׁלִימִזֵּל), כִּי הַמְזֵל וְהַהַצִּלְחָה תְלוּיִים רַק בְּדָבָר – זֶה שְׂמִדְבָק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיֵשׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן חֲזָק וְלֵב אֲמִיץ, וְאֵינוֹ מִתְנַרָּא וְאֵינוֹ מִתְפַּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. וְאִזּוֹ כְּשֶׁתִּהְיֶה חֲזָק בְּכָל זֶה, עֲלִיד לַדַּעַת, כִּי זֹהִי "הַדְּרָךְ לְהַצִּלְחָה", וְתַצִּלִּיחַ תְּמִיד דְּרָכָךְ; אֲשֶׁרִי הַמְכַנִּים יְדִיעוֹת אֵלֵינוּ הֵיטֵב בְּלִבָּבוֹ, וְיַצִּלִּיחַ תְּמִיד דְּרָכּוֹ.

שְׁמֹר עַל הַפָּה

רַב הַצְּרוֹת שֶׁהָאָדָם גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם הֵן רַק עַל־יְדֵי שְׂמִפְקִיר אֶת דְּבוּרוֹ, וּמִדְבַּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְכַמְעַט שְׂאִין צָרָה שֶׁהִסְתַּבֵּר בָּהּ הָאָדָם, שֶׁלֹּא הִיָּתָה מִפְּגַם הַדְּבוּר – שֶׁדְּבַר מָה שֶׁלֹּא הִיָּה צְרִיךְ, אוֹ הַפִּלִּיט מִפּוֹ בַשַּׁעַת כְּעִסּוֹ אִיזָה דְּבוּר נִגַּד זוּלָתוֹ, אֲשֶׁר זֶה גֵרָם לוֹ עַכְשָׁיו לְכָל הַמִּתִּיחוֹת, הַצְּרוֹת וְהִסּוּרִים.

וְכִבֵּר אָמַר הַחֲכָם: "כְּשֶׁאֲנִי מִדְבֵּר דְּבַר, הוּא מוֹשֵׁל בִּי, וְכִשְׂאִינִי מִדְבֵּר, אֲנִי מוֹשֵׁל בּוֹ"; וְאָמַר: "כְּשֶׁאֲנִי מִדְבֵּר יִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂאֵתְחַרְט, וְכִשְׂאִינִי מִדְבֵּר לֹא אֶתְחַרְט"; כִּי הַדְּבוּר עַל זוּלָתוֹ הוּא מוֹמוֹ וְגוֹרֵם לוֹ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים.

וְעַל־כֵּן אִם אֵתָּה רּוֹצֶה לְהַגִּיעַ אֶל "הַדְּרָךְ לְהַצִּלְחָה", רֹאֵה לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל דְּבוּרְךָ, וְתַעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ טַבַּע שְׁנִי – לְשִׁתַּק, וְכַמְאָמַר הַחֲכָם: "אִם תִּרְבֶּה לְהַחֲרִישׁ וּלְשַׁמֵּעַ, תִּיפֶּה חֻכְמָתְךָ וְתִמְעִיט אֲשַׁמְתְּךָ"; וְאָמַר: "הַמַּעַט דְּבָרֶיךָ וְיִמְעֻטוּ שְׂגִיאוֹתֶיךָ". וְאִם הִיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים אֵלֵינוּ צָרוֹת וְיִסּוּרִים הֵם יִכּוֹלִים לִמְנַע עַל־יְדֵי מַדַּת הַשְּׁתִּיקָה, הִיוּ מְרִגִּילִים עַצְמָם תְּמִיד לְדָם וּלְשִׁתַּק לְמַחֲרָפִי נֶפֶשׁם וּלְמַבְזִיָּה, הֵן הַבַּעַל הִיָּה שׁוֹתֵק לְאִשָּׁה, וְהֵן הָאִשָּׁה הִיָּתָה שׁוֹתֵקֶת לְבַעַל, וְכֵן הִיוּ יִכּוֹלִים לִמְנַע כָּל מִינֵי מְרִיבוֹת וְחֻכּוֹכִים, וְכוּחִים וְקִטְטוֹת, וְכֵן אֶחָד עִם חֲבֵרוֹ, וְהִיוּ יִכּוֹלִים לְחִיוֹת חַיִּים מְאֻשְׁרִים. וְאָמַר הַחֲכָם: "לֹא תוּכַל לְהִלָּחֵם עִם נָבֵל כְּמוֹ שֶׁתְּחַרִּישׁ לוֹ"; וְאָמַר: "אֵל תִּרְבֶּה לְדַבֵּר, וְיִמְעֻטוּ חֻסְאִיךָ"; כִּי כְּשֶׁאָדָם מִפְּקִיר אֶת פִּיו, וּמִדְבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, לְבִסּוֹף בֹּא לִידֵי קִלְלוֹת וּמְרִיבוֹת, צַעֲקוֹת וּכְוֹחִים, וְזֶה גּוֹרֵם אַחֲרֶיךָ לְקִטְטוֹת וּלְשִׁנְאָה, וּמִרִים לוֹ הַחַיִּים מְאֹד. עוֹד דְּבַר חֲשׁוֹב בְּשִׁמִּירַת הַדִּיבוּר, הוּא שֶׁדְּבָרִים נִסְתָּרִים שֶׁלָּךְ, אֵל תִּגְלֶה לְאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְכַמְאָמַר הַחֲכָם: "טוֹב שֶׁתִּשְׁמֹר אֶתָּה סוּדְךָ, וְלֹא יִשְׁמְרֶהוּ אַחֵר"; וְאָמַר: "כְּשֶׁתַצְפֵּן סוּדְךָ, טוֹב לָךְ מִשִּׁיִּצְפְּנָהוּ זוּלָתְךָ"; וְלַעוֹלָם אֵל תִּאֲמִין לְזוּלָתְךָ עִם סוּדְךָ, וְאִזּוֹ תִלָּךְ לְבִטָּח דְּרָכָךְ, וְלֹא תַצְטָרֵךְ לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי תַכְףּוּמִיד מִי שְׂמִפְקִיר אֶת דְּבוּר פִּיו, וּמִגְלָה עֲנִינִיו לְזוּלָתוֹ, כְּבָר חֵי עִם פְּחָדִים – מָה יִהְיֶה?! וּפֶן וְאוּלִי הֵהוּא יִפְרִסְמוּ?! אוֹ אוּלִי עַכְשָׁיו הוּא יִזְרֵז עַצְמוֹ לְחֻטָּף מִמֶּנּוּ עֲנִינִי?! וְכִדּוּמָה בְּלִבּוֹלִים וּדְאָגוֹת וּפְחָדִים כְּאֵלֵינוּ שֶׁהֵם הַשַּׁעַר וְהַדְּרָךְ לְכַשְׁלוֹן בַּחַיִּים.

חֲז"ל אוֹמְרִים (אֲבוֹת פָּרָק א', מִשְׁנָה ה') "אֵל תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה", הַכּוֹנֶה שֶׁלֹּא יִסְפְּרוּ לְאִשָּׁה אֶת הַכְּשָׁלוֹנוֹת הָאִישִׁיִּים. אָדָם מִגִּיעַ הַבֵּיתָה וּמִסְפֵּר לְאִשְׁתּוֹ הַיּוֹם הִיָּה לִי סִכְסוּף עִם פְּלוֹנִי וְאֶלְמוֹנִי, פְּלוֹנִי פָּגַע בִּי וְאֶלְמוֹנִי בִישׁ אוֹתִי, אוֹ שֶׁהִיָּה לוֹ כְּשָׁלוֹן, דְּבָרִים לֹא הִלְכוּ לוֹ כְּשׁוֹרָה, וְהוּא מִסְפֵּר דְּבָרִים לֹא טוֹבִים שֶׁהוּא עֹשֶׂה בַּחַיִּים; הָאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה יַעֲזֹר שְׂאֵתוֹ תִּרְחַם עָלָיו, אֲבָל לְמַעֲשֶׂה זֶה רַק גּוֹרֵם שְׂאֵתוֹ תִּסְתַּכַּל עָלָיו כְּעַל בִּישׁ מְזֵל וְכַשְׁלוֹן, הִיא כְּבָר לֹא תוּכַל לְהַעֲרִיךְ אוֹתוֹ, וְזֶה יִגְרַם רַק לְקִשְׁיִים.

הַדְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה הִיא לְדַבֵּר בְּבֵית רַק חֲיִיבִי, לְסַפֵּר רַק דְּבָרִים טוֹבִים אִיךָ הַצִּלְחוֹ יָפָה; אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַקָּשִׁים צְרִיכִים לְסַפֵּר רַק לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ.

הִבָּה נִכְנִיס לְלִבֵּנוּ וּלְמוֹחֵנוּ אֶת הָעֵצָה הַנְּחוּצָה הַזֹּאת לְחַיִּים, תְּמִיד לְדַבֵּר פָּחוֹת וּלְשִׁתַּק יוֹתֵר, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם, "סִימֵן הַחֲכָם – הוּא מִמְעִיט בְּדְבוּר, סִימֵן הַטָּפֵשׁ – הוּא מְרַבֶּה בְּדְבוּר", זֶה יִשְׁמֹר עָלֵינוּ מִכָּל מִינֵי רַע, וְיִבְיֵא לָנוּ הַהַצִּלְחָה גְּדוֹלָה בַּחַיִּים.

(קוֹנְטֵרַס "הַדְּרָךְ לְהַצִּלְחָה")

להלביש לרדף הנולד רק בגדים חדשים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה לשאול האם יש מנהג להלביש לתינוק שנולד רק בגדים חדשים, ושלא ישתמשו בבגדים ובשמכות שנותרים בבית החולים.

אשתי אמרה לי שהיא שמעה ממישהו שצריכים להזהר בזה, ורציתי לדעת אם זה נכון.

י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת נשא, ח' סיון, אסרו חג, שנת ה'תשפ"ה

... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אצלנו לא מקפידים על זה, אצלנו מלבישים גם דברים חדשים, גם ישנים וגם מה שנותרים בבית החולים.

הסגולה הכי טובה ליולדת ולרדף הנולד היא שמחה. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו. וכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה", ורבנו ממשיך ואומר: "וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה שחרה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה", גם הרופאים מודים שכל הבעיות והמחלות מגיעות מחסר שמחה, ושמחה היא רפואה לכל המחלות, כשאדם שמח הוא מסלק מעצמו את כל הצרות והיסורים.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה נשא תשפ"ה)

תשובה.

שבת קדש פרשת מטות מקסי, כ"ו בתמוז: היה רבי נפתלי אצל רבנו ז"ל עם עוד כמה אנשים מאנשי שלומנו. והתחיל רבנו ז"ל לבכות לפניו ואמר להם, שיש עליו מלחמות גדולות. ושתק קצת. ופתאום ענה ואמר להם: "אספר לכם מהנסיעה שלי, שהיתה לי!" והתחיל לספר [מעשה שביעי מספורי מעשיות מזכיר ומעכביש]. בתוך דבריו, שהתחיל לספר זה המעשה, ענה ואמר בזה הלשון: "אפשר וועט איר מיינען איך וועל אייך גאר אלעס דערציילן, וועט איר קענען פארשטיין?" (תאמר, שאספר לכם הכל, ותוכלו להבין), והמשיך את כל הספור, כמו שנדפס בספורי מעשיות, אף יש הרבה מסוף הספור שלא נכתב.

והמעשה הזה הוא מנפלאות תמים דעים, ומי שמעמיק בו, עומד מרעיד ומשתומם ומסמר שערות ראשו ומתפלא בדברים האלה העומדים ברומו של עולם ומגלה סתרי נסתרות מה שנעשה עמו, קודם שהורידו נשמתו בזה העולם, ואיך שהסמך-מם עשה רעש, אם נשמה זו תרד, אין לי כבר מה לעשות בעולם וכו', ואיך שחזר ובה עם זקן וכו' ושתק ואמר: "כבר נתתי לעצמי עצה וכו'".

ובכל זה מרמז סתרי נסתרות ובפרט בענין השבויים וביניהם היפת תאר; השבויים הם אנשי שלומנו, שמוציא וכו', ובכל דור יש אחד ביניהם, שהוא המבקר מכלם וכו'. ויש בזה נסתרות אשר יתגלו לנו בהתגלות בן דוד בעצמו ודו"ק.

תשובה.

יום א', ה' באב: נסע רבנו ז"ל מעיר ברסלב לעיר ט'הרין להיות שם על שבת נחמו כדרכו בכל שנה.

ובאמצע הדרך עמד בעיר לאדיו"ן, שנתקבצו שם הרבה מאנשי שלומנו לקבל שלום ממנו. וחזר רבנו ז"ל ודבר לפניו פנ"ל, שהוא מקרה להסתלק והוא צריך לששים גבורים, כמו שהיו להבעל-שם טוב ז"ל ששים גבורים.

אחר כך ענה ואמר: "בודאי יגדלו ויהיו מאנשי ששים גבורים, אבל צדין הם בני העוורים ורבים בשנים, והמלחמה כבדה וחזקה עליהם מאד, ואין לי על מי להשען!"

ודבר אז עוד הרבה דבורים. גם אמר, אפילו אם היו לו ששים גבורים, לא יועיל לו להתרפאות מהחולאת שלו. ואמר להם, שבאמת היה רוצה לנסע לארץ-ישראל, הינו לנסע עוד הפעם לארץ-ישראל ולהסתלק שם, אף הוא מתירא, שמה לא יוכל להגיע לשם. גם אם יסתלק שם, לא יבואו אנשים על קברו, ולא יהיה להם עסק ועבדא עם קברו. ואמר בזה הלשון: "עם וועט קיינער ניט קומען אויף דעם קבר, מען וועט ניט האבן צו טאהן מיט דעם קבר" (אף אחד לא יבוא לקבר. לא תהיה שכיכות עם הקבר). אבל כשישכב במדינתנו, בודאי יבואו על קברו ללמד ולהתפלל שם, ויהיו לו שעשועים ותענוג גדול מזה.

ומפלל דבריו שדבר אז בלאדיו"ן, הבינו, שרצונו חזק, שנבוא בכל פעם על קברו. ומאותה העת עד שנסתלק לעילא היה רבנו ז"ל רגיל הרבה לדבר מקברו. וגלה דעתו כמה פעמים בכמה מיני לשונות, שרצונו חזק, שנבוא בכל פעם אצלו, הינו אצל קברו, לומר שם תהלים וללמד שם ולהרבות שם בתפלה ובבקשה ובתפודות ובתחנונים. והיה מאריך בזה בכמה וכמה לשונות.

תשובה.

ואנשי שלומנו, ששמעו זאת, נבהלו מאד מאד והיו מצטערים עד מאד מדבורים אלו. ואחר כך דבר רבנו ז"ל עמהם הרבה מעבודת השם יתברך כדרכו בהתעוררות רבה עד מאד.

אחר כך ספר להם המעשה מרב וכן יחיד (בספורי מעשיות מעשה שמיני).

תשובה.

אחר כך נסע משם רבנו ז"ל והגיע לעיר מעדוועדיוקע ומשם נסע לעיר ט'הרין.

תשובה.

שבת נחמו: היה רבנו ז"ל בעיר ט'הרין ואמר אז תורה נפלאה כדרכו.

ולא ידוע לנו איזו תורה היא זו, כי יש הרבה תורות, שנתקבו בלשון רבנו ז"ל בעצמו, שהוא רשם לעצמו אותן התורות שאמר ושלא כתבן אחר - ועל-כן בכל מקום שמזכר, שאין אנו יודעים, איזו תורה אמר, אז אף-על-פי-כן התורה שאמר כבר נדפסה בלקוטי מוהר"ן.

וזה ברור, כי רבנו ז"ל אמר, שכל התורות של אחר ארץ-ישראל צריכים לכתב ואפילו שיחות חלין שלו, שאומר אחר ארץ-ישראל, כדאי לכתב.

תשובה.

בין כך עבר הזמן שהתנה רבנו ז"ל עם רבי יחזקאל טראכטינבערג, שהתנה לא תאחר מחצית חדש אב (כנ"ל בסימן תשד). ורבנו ז"ל חזר לביתו לעיר ברסלב וכתב מכתב לרבי יחזקאל טראכטינבערג.

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

חנוכת בית המדרש החדש 'היכל דוד' נחגגה ברוב פאר והדר

כפי שכבר פורסם, בעזרתו יתברך נבנה בית המדרש גדול ומפואר בקרית ברסלב, מאחר שהבית המדרש הישן נעשה צר מהכיל, וכבר לא ניתן היה להמשיך בבית המדרש הישן.

וכפי שראש הישיבה כתב במכתבו, שהקב"ה עזר וכמה חברים מאנשי שלומינו תרמו סכומים אדירים בנפש חפצה, ומו"ה דוד לאקס הי"ו קנה את זכות שם היכל בית המדרש, אשר קיבל את השם 'היכל דוד', מו"ה שבתי מזרחי הי"ו קנה את זכות המקווה טהרה, ראש הישיבה סיפר שזה 'מעשה של תפילה', כי הוא ביקש הרבה מהקב"ה שיהיה לו מאיפה לשלם את הסכומים האדירים לפרוייקט הגדול הזה.

היות שחג השבועות הוא זמן שהרבה אורחים מגיעים לקרית ברסלב, לשהות במחיצתו של ראש הישיבה שליט"א שמוסר את הלימודים מרבינו ז"ל, בדרך שמוהרא"ש התווה לנו, שנוכל לחיות בעולם הזה חיים נצחיים, שלא יעברו השנים כאן בעולם התווה, כשכל אחד עסוק עם כל העולם חוץ מעצמו, ולכן הזדרזו הגבאים שיוכלו לברך על המוגמר, שבחג השבועות יהיה הכל מוכן.

אבל על אף שעבדו כל כך קשה בחודשים האחרונים, כלל לא היה נראה בשבועות האחרונים שיוכלו לסיים את הבניה בזמן, מאחר שהיו עוד צריכים לבנות ולסיים דברים רבים, בכל זאת אנשי שלומינו השתמשו בעצה שעובדת הכי טוב, והתחילו להרבות בתפילה, והקב"ה עזר וראו סייעתא דשמיא מרובה על כל צעד ושעל.

לדוגמא: בערב שבת קודש פרשת במדבר סיימו לבנות את המקווה, אבל 'בור מי הגשמים' היה ריק לגמרי, וכבר זמן ארוך שלא יורד גשם, ואחרי התפילות, ראו כולם את הפלא הגדול, שבלייל שבת ירדו גשמים סוערים, גשמי ברכה שהגיעו מן השמים למלא את הבורות, די והותר, ברוך השם.

דוגמא נוספת: ערב יום טוב בשעות הבוקר, עדיין לא הצליחו לחבר את המים ואת החשמל למבנה החדש, ולהיכנס להתפלל שם היה נראה אז בגדר 'חלום יפה', אבל עם המון תפילות עזר הקב"ה, ואנשי שלומינו הגיעו לעזור כמו ידיהם, אחד עשה את האינוסמלציה, ואחד עשה את עבודות החשמל, ואחד הכין את הספסלים החדשים, ואחד ניקה את כל הפסולת של הבית כנסת החדש, כשכל אחד ממלמל בשפתיו, שיהיה לו הצלחה בעבודתו ושיוכלו לסיים הכל עד כניסת החג.

ואכן בסייעתא דשמיא מרובה זכו ונכנסו לתוך הבית מדרש בכניסת החג, ברוב פאר והדר, ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, בית כנסת מפואר עם גלריות מפוארות לעזרת נשים.

עיקר מטרת ההיכל החדש היא שיהיה מקום ללמוד בשלוות הנפש, כשעד היום כל מי שרצה ללמוד בשעות הבוקר, היה צריך ללמוד בין מגניני שחרית, וכעת אחרי יום טוב, אפשר כבר לראות הרבה אברכים שיושבים בחברותות ללמוד מתוך הרחבת הדעת ובהתמדה בהיכל החדש 'היכל דוד', והבית כנסת הישן מחולק לחדרים, למגניני שחרית, אחד אחרי השני.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה חיים שלום קרויס הי"ו ירושלים ע"ה"ק

להולדת הבת למזל טוב

מו"ה דוד יודא איידלס הי"ו קרית ברסלב

לדגל אירוסים בנו למזל טוב

החתן שמועון הי"ו עב"ג בת

מו"ה שמואל לייב פעלבערבוים הי"ו קרית טאהש

מו"ה יצחק ראטה הי"ו בית שמש

לדגל אירוסים בנו למזל טוב

החתן זאב הי"ו

עב"ג בת מו"ה נפתלי זאבעל הי"ו קרית יואל

מו"ה אשר יעקב בלום הי"ו קרית ברסלב

מנחל בית הדפוס קרן הדפסה היכל הקודש

לשמחת החלאקה של בנו אליעזר שלמה נ"י למזל טוב

מו"ה מועכל ראזענפעלד הי"ו קרית ברסלב

לשמחת החלאקה של בנו משה נ"י למזל טוב

מו"ה דוד ראבינאוויטש הי"ו קרית ברסלב

לשמחת החלאקה של בנו יוסי נ"י למזל טוב

מו"ה חיים שלום קרויס הי"ו ירושלים ע"ה"ק

לשמחת החלאקה של בנו נחמן שלמה נ"י למזל טוב

החתן דוד ווייצהענדלער הי"ו ביתר עילית

לשמחת החתונה למזל טוב עב"ג

החתן שלמה זאלדאן הי"ו בני ברק

לשמחת החתונה למזל טוב עב"ג

מו"ה מרדכי בריל הי"ו טבריה

לשמחה של בנו למזל טוב

החתן יהודה הי"ו עב"ג בת

מו"ה מנחם מענדל ראבינאוויטש הי"ו בית שמש

מו"ה דוד יודא איידלס הי"ו קרית ברסלב

לשמחה של בנו למזל טוב

החתן מרדכי הי"ו

עב"ג בת מו"ה מרדכי אינדיג שליט"א קרית ברסלב

מנחל תלמוד תורה היכל הקודש ליבערטי

מו"ה ישראל שלום זעלקאוויטש הי"ו קרית ברסלב

לשמחה של בנו למזל טוב

החתן וואלווי הי"ו

עב"ג בת מו"ה אייזיק אפפעל הי"ו קרית ברסלב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמינית שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד'-3 רח' נהרדעא 24
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	